

รายงาน การเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์

WEEKLY EPIDEMIOLOGICAL SURVEILLANCE REPORT

- อุบัติการณ์ของโรคโหฬตายในคนงานไทยที่สิงคโปร์ และคนไทยในประเทศ 580
- Age-Specific Etiology of Bacterial Meningitis in Thai Children
- กลุ่มศึกษาสาเหตุของภาวะเชื้อหุ้มสมองอักเสบในเด็กไทย 584

สาระสำคัญในฉบับ

Highlight

.....

อุบัติการณ์ของโรคโหฬตายในคนงานไทยที่สิงคโปร์และคนไทยในประเทศ

โรคโหฬตายจัดเป็นปัญหาสำคัญของคนงานไทยในสิงคโปร์ โดยมีอุบัติการณ์ในปี 2532 ประมาณ 126 ต่อแสนประชากร ซึ่งสูงกว่าอุบัติการณ์ในไทยประมาณ 2.5 เท่า ปัจจัยที่พบว่ามี ความสัมพันธ์กับโรคนี้ได้แก่ ประวัติในครอบครัว ภูมิสำเนาเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือ ภาคเหนือ แต่งงานแล้ว และอายุในช่วง 30-39 ปี ซึ่งควรจะได้มีการศึกษาหาข้อมูลทาง ระบาดวิทยาเพิ่มเติมต่อไป

Age-Specific Etiology of Bacterial Meningitis in Thai Children

กลุ่มศึกษาสาเหตุของภาวะเชื้อหุ้มสมองอักเสบในเด็กไทย

เป็นการศึกษาเกี่ยวกับภาวะเชื้อหุ้มสมองอักเสบในเด็กไทย อายุ 0-15 ปี จากโรงพยาบาล ต่างๆ ย้อนหลัง 3-10 ปี (พ.ศ. 2524-2534) พบว่า สาเหตุของเชื้อแบคทีเรียในผู้ป่วยจะแปร ตามอายุของผู้ป่วยว่าควรจะเป็นเชื้อใด รวมทั้งข้อมูลทางระบาดวิทยาจะช่วยทำนายถึงจุลชีพที่เป็น สาเหตุของการติดเชื้อ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการรักษาโรคระยะเนิ่นๆ

อุบัติการณ์ของโรคโหฬตายในคนงานไทยที่สิงคโปร์และคนไทยในประเทศ

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

ต้นเดือนมีนาคม 2533 สื่อมวลชนต่างๆ ได้รายงานข่าวการตายติดต่อกันอย่างถี่ถ้วนของคนงานไทยในสิงคโปร์ เฉลี่ยปีละ 20-25 ราย โดยผู้ตายส่วนใหญ่เป็นชายและมีสุขภาพแข็งแรง มักจะตายในขณะหลับ จนเรียกกันตามประสาชาวบ้านว่า เป็นโรคโหฬตาย ข่าวดังกล่าวได้รับความสนใจจากประชาชน และผู้บริหารประเทศอย่างมาก กองระบาดวิทยาได้รับมอบหมายให้ค้นหาสาเหตุของปัญหาโรคโหฬตาย ในคนงานไทยที่สิงคโปร์และคนไทยในประเทศ พร้อมข้อมูลระบาดวิทยาที่สำคัญ ทั้งนี้จะได้เป็นจุดเริ่มต้นของการวางแผนการศึกษาอื่นๆ เพื่อนำไปสู่ความกระจ่างของสาเหตุการตายและวิธีป้องกันควบคุมโรคต่อไป

วิธีการศึกษา

โรคโหฬตายในการศึกษานี้ หมายถึง ผู้ชายอายุ 20-59 ปี ที่ตายอย่างเฉียบพลันโดยไม่สามารถอธิบายสาเหตุการตายโดยแน่ชัด และมีสุขภาพแข็งแรงดีมาก่อนการตาย

ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 การศึกษาย่อย ซึ่งมีวัตถุประสงค์และวิธีการศึกษาจำเพาะดังต่อไปนี้

การศึกษาที่หนึ่ง

ต้องการทราบจำนวนคนงานไทยที่ตาย จากทุกสาเหตุในสิงคโปร์ระหว่าง มกราคม 2527 จนถึง สิงหาคม 2533 และจำแนกเฉพาะผู้ตายที่เข้าได้กับนิยามของโรคโหฬตาย ทำการศึกษาข้อมูลจากใบมรณบัตรที่ออกให้โดยสถานทูตไทยในสิงคโปร์ และตรวจสอบสาเหตุการตายทุกราย จากรายงานผลการชันสูตรศพโดยสถาบันพยาธิวิทยา กระทรวงสาธารณสุข สิงคโปร์

การศึกษาที่สอง

ต้องการคาดประมาณจำนวนคนงานไทยที่อยู่ในสิงคโปร์ ระหว่างปี 2532-2533 ทั้งนี้เมื่อนำผลการศึกษาที่ 1 และ 2 มารวมกันก็จะสามารถคำนวณหาอุบัติการณ์ของโรคโหฬตายของคนงานไทยในสิงคโปร์ วิธีการศึกษาทำโดยทบทวนข้อมูลจำนวนยอดบัญชีการส่งเงินกลับบ้านของคนงานไทย ผ่านธนาคารกรุงเทพ และสุ่มตัวอย่างคนงานไทยจำนวน 171 คน ศูนย์การค้าแห่งหนึ่งอันเป็นที่ทราบกันดีว่า คนงานไทยส่วนใหญ่จะมาชุมนุมกันในทุกวันอาทิตย์และสัมภาษณ์ถึงการใช้บริการผ่านธนาคารกรุงเทพ ตลอดจนธนาคารอื่นๆ เพื่อประมาณค่าส่วนแบ่งตลาดของการใช้บริการ เมื่อทราบค่าส่วนแบ่งการตลาด แล้วนำไปคำนวณย้อนหลังจากยอดบัญชีที่ธนาคารมีเพื่อจะประมาณจำนวนคนไทยที่มีอยู่ทั้งหมด นอกจากนี้ยังได้สุ่มสัมภาษณ์คนไทยจำนวน 1,034 คน ขณะมาส่งเงินที่ธนาคาร 3 แห่ง โดยสอบถามถึงข้อมูลลักษณะทางประชากรทั่วไป ประวัติครอบครัว และพฤติกรรมการดื่มสุรา และสูบบุหรี่

การศึกษาที่สาม

ต้องการศึกษาอุบัติการณ์ของโรคโหฬตายของคนไทยในประเทศระหว่างปี 2532 ได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Stratified sampling มาจำนวน 10 จังหวัด อันได้แก่ ภาคกลาง 3 จังหวัด (ราชบุรี, ลพบุรี, ตราด) ภาคเหนือ 2 จังหวัด (น่าน, พินิจโลก)

(อ่านต่อหน้า 583)

อุบัติการณ์ของโรคโหฬายในคนงานไทยที่สิงคโปร์และคนไทยในประเทศ

(ต่อจากหน้า 580)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 จังหวัด (ขอนแก่น, นครพนม, สรินทร์) และภาคใต้ 2 จังหวัด (พังงา, ยะลา) ในแต่ละจังหวัดสุ่มเลือก 1 อำเภอโดยวิธี Random Sampling และออกสำรวจทุกหมู่บ้านเพื่อค้นหาผู้ตาย ที่เข้าได้กับนิยามของโรคโหฬายตามที่กำหนดนำมาหาอุบัติการณ์ โดยหารด้วยจำนวนประชากรของอำเภอนั้นๆ ที่เป็นชายอายุ 20-59 ปี

ผลการศึกษา

ในระหว่างมกราคม 2527 ถึง สิงหาคม 2533 มีคนงานไทยที่ตายในสิงคโปร์ทั้งสิ้น 390 คน (ระหว่าง 46-67 รายต่อปี) มีผู้ตายที่เข้าได้กับนิยามโรคโหฬายและผลการชันสูตรโดยสถาบันพยาธิวิทยาแห่งชาติสิงคโปร์ ไม่พบความผิดปกติใดๆ รวม 192 คน หรือประมาณ 50 % ของการตายทั้งหมด โดยเฉลี่ยแล้วจะมีคนงานไทยตายจากโรคโหฬายปีละ 25 คน แต่ในระยะ 3 ปีหลังคือ 2531-2533 มีจำนวนโหฬายมากกว่าค่าเฉลี่ยคือ 41, 34 และ 27 คน (ถึงเดือนสิงหาคมเท่านั้น) ซึ่งผู้ตายทั้งหมดเป็นชาย สถานภาพสมรสเป็นผู้แต่งงานแล้ว 134 ราย (70%) ช่วงอายุที่พบมากที่สุดคือ 30-39 ปี รวม 82 คน (50%)

จากการประมาณจำนวนคนไทยที่ทำงานในสิงคโปร์ และข้อมูลทางประชากรศาสตร์ที่สำรวจได้ในการศึกษาที่ 2 พบว่าในปี 2532 สามารถคำนวณหาอุบัติการณ์ของโรคโหฬายได้ 126 ต่อแสนประชากร โดยอุบัติการณ์ในกลุ่มอายุ 30-39 ปี พบสูงสุดคือ 112 ต่อแสนประชากร ผู้ที่แต่งงานแล้วมีอุบัติการณ์สูงกว่าคนโสดเกือบ 2 เท่า และคนงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอุบัติการณ์สูงกว่าภาคอื่นๆ (85/ แสนประชากร) รองลงมาได้แก่ภาคเหนือ (52.3/ แสนประชากร) และผู้ป่วยโหฬายจะมีประวัติของเครือญาติที่ตายด้วยอาการเช่นเดียวกัน มากกว่าคนงานปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการสำรวจอุบัติการณ์ของโรคโหฬายใน พ.ศ. 2532 ในประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอุบัติการณ์สูงสุด 32 ต่อแสนประชากร รองลงมาได้แก่ภาคเหนือ 18 ภาคใต้ 17.7 และภาคกลาง 9.4 ต่อประชากรแสนคนตามลำดับ จะพบว่าอุบัติการณ์ของโรคโหฬายของคนไทยในสิงคโปร์สูงกว่าคนไทยในประเทศ ประมาณ 2.5 เท่า

ข้อสรุป

โรคโหฬายจัดเป็นปัญหาสำคัญของคนงานไทยในสิงคโปร์ โดยมีอุบัติการณ์ในปี 2532 ประมาณ 126 ต่อแสนประชากร ซึ่งสูงกว่าอุบัติการณ์ในไทยประมาณ 2.5 เท่าปัจจัยที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับโรคนี้ได้แก่ ประวัติในครอบครัว ภูมิสำเนาเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคเหนือ แต่งงานแล้ว และอายุในช่วง 30-39 ปี ซึ่งควรจะได้มีการศึกษาหาข้อมูลทางระบาดวิทยาเพิ่มเติมต่อไป

ผู้รายงาน

นายแพทย์วิชัย ไชยวัฒน์ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านระบบข้อมูลข่าวสาร

#####